

Greenstink

Дмитро Грузінський

Міліє і "цвіте" Дніпро. І з року в рік сильніше,
Стоїть кілком болото тухле, зовсім не тече,
Кмітливий осад хутко сплив веселих нуворишів,
Зелених водоростей тампонаж давно усіх "пече".
І мулом дуже-дуже тхне бридка ця ряска чванства,
Липка, як павутиння, бо залякли гирла геть,
Мре флора навкруги, гниє, короткозоре панство,
Не мало ж бути гірше вже! Та вийшло якось вщент...
Ні хвиль, ні течії, кисіль, припишкла навіть риба,
Переросла синь в малахіт безкарно, в твань сплелись,
Кадровий закреп став коржем бездарним майже дибом
Над гладдю чистою колись, ще й жаби завелись.
Тепер задуха для усіх, не вистачає кисню,
Затор і вбивча обміль скрізь з іржею, як стоп-кран,
Мотлох забив нам праву дельту, кращу, Атлантичну –
Ціанофітам "ближче" "лівий" Ост-лиман,
Бо сонце гріє, плодить все, фітопланктон найпаче,
Та рятівний дощ вдалині, вже хмари бубонять,
Є закордонний адсорбент і пергідроль, одначе,
Гримить військовий земснаряд, аж береги тремтять.

25.09.24-27.09.24